

Bomme vilde det vistnok være ønskeligt at faae fjernede, men Ministeriet har dog meent at maatte opgive Tanken herom. Hvad Bommen paa Amagerveien angaaer, har Ministeriet nemlig savnet de til Bestemmelsen af Bederlagssummens Fordeling nødvendige Oplysninger om, hvor stor en Deel af Bømindtægten der hidrører fra hver af de paagjældende Communer, og man har ikke meent at burde lade Statskassen afholde de med en Optælling af den Bommen passerende Færdjel forbundne ikke ubetydelige Omkostninger, da Bommens Fjernelse i ethvert Fald kun vilde være af Interesse for Amagerlands og tildeels Kjøbenhavns Beboere, hvorfor ogsaa kun Communerne paa Amager og Kjøbenhavn ville kunne komme til at deeltage i Afsløsningssummens Udredelse. Det maa ogsaa bemærkes, at der ikke fra nogen af de i Sagen interesserede Communer Side er yttret Dnsse om at faae Bomafgiften afløst. Heller ikke Nedlæggelsen af Bommen ved Slusefester er forekommet Ministeriet at være af saa almindelig Interesse, at man burde lade Statskassen afholde Omkostningerne ved Tilveiebringelsen af de til Bestemmelsen af Afsløsningssummens Fordeling nødvendige Oplysninger, idet Bommens Fjernelse i ethvert Fald kun vilde kunne have nogen Betydning for Staden Kjøbenhavn og gamle Kjøbenhavns Amt samt muligviis Frederiksberg Amt; men Bomafgiftens Afsløsning vil derhos her støde paa en anden Banffelighed. Der paahviler nemlig Kjøbenhavns Amtsråd en Forpligtelse til at drage Omkostningerne for Strandveiens Vanding i Sommermaanederne. For at faae denne Vanding bragt istand forstrakte forffjellige Private i sin Tid Amtsrådet med de til Antæget af Brønde m. v. nødvendige Penge, og de saaledes modtagne Beløb, der tilfammen udgjorde 7,100 Rbd., forpligtede Amtsrådet sig til fra 1ste Mai 1847 at regne efterhaanden at tilbagebetale af det Overflud, hvormed Indtægterne af Bommen ved Slusefester fra det nævnte Tidspunkt maatte overstige Udgifterne ved Vedligeholdelsen af Veien og det hele Vandingsapparat samt ved Vandingen af Veien paa Strækningen mellem Slusefester og Klampenborg. Et saadant Overflud er imidlertid hidtil ikke frem-

kommet, og Gjælden er derfor endnu uafgjort. Der vil selvfølgelig ikke kunne tages Bestemmelse om Bommens Nedlæggelse, medmindre der samtidig paa en eller anden Maade træffes et Arrangement med Hensyn til Afgjørelsen af den heromhandlede Gjæld.

Med Hensyn til Lovudkastets enkelte Paragrapher skal Følgende bemærkes:

ad § 1.

I den senere Tid ere de heromhandlede Bomme kun blevne bortforpagtede for 1 Aar ad Gangen og de nugjældende Contracters Gjældighed udløber den 1ste April 1870. Ministeriet har imidlertid ikke desmindre meent at burde foreslaae, at Bommene først skulle nedlægges den 1ste April 1871. Deels vil Kjøbenhavns Amtsråd ikke godt kunne udsette at tage Beslutning om en ny Bortforpagtning af Bommene, indtil det er afgjort, om Loven om deres Nedlæggelse vil udkomme eller ikke, deels ville de paagjældende Amtsråd ikke ved Affattelsen af Overslagene over Amtsrepartitionsfondenes Indtægter og Udgifter for næste Aar kunne tage Hensyn til nærværende Lovudkast, og det vil derfor let kunne medføre Banffeligheder, hvis Afsløsningen allerede skulde finde Sted næste Aar.

ad §§ 2 og 4.

I de 10 Aar fra 1ste April 1859 til 31te Marts 1869 have Indtægterne ved de heromhandlede Bomme i Gjennemsnit udgjort c. 15,300 Rbd. aarlig. Efter Ministeriets Formening vil dette Beløb imidlertid ikke kunne lægges til Grund ved Afsløsningssummens Fastsættelse, da Bømindtægterne i de senere Aar have været i stadig Nedgang, og det maa antages, at de yderligere ville gaae ned ved Aabningen af nye Jernbaner paa Sjælland. Man er derfor ogsaa i sin Tid i sit Forslag til de kommunale Bestyrelser om Sagens Ordning gaaet ud fra, at der kun kunde paaregnes en aarlig Indtægt af 12,000 Rbd., hvilket er noget mindre end den Forpagtningssagift, der i de senere Aar er svaret af Bommene (i 1866—67 13,790 Rbd., i 1867—68 12,055 Rbd. og i 1868—69